

- 2) Odwołanie zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko SF

(Sprawa C-314/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 5 pkt 3 – Uzależnienie przekazania od gwarancji, że osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, zostanie ponownie przekazana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego w celu odbycia tam kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności orzeczonych wobec niej w wydającym nakaz państwie członkowskim – Moment ponownego przekazania – Decyzja ramowa 2008/909/WSiSW – Artykuł 3 ust. 3 – Zakres stosowania – Artykuł 8 – Dostosowanie kary orzeczonej w wydającym nakaz państwie członkowskim – Artykuł 25 – Wykonanie kary w ramach art. 5 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW]

(2020/C 215/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

SF

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi w związku z art. 1 ust. 3 tej decyzji, a także w związku z art. 1 lit. a), art. 3 ust. 3 i 4 oraz art. 25 decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej, zmienionych decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy wykonujące nakaz państwo członkowskie uzależnia przekazanie, do celów przeprowadzenia postępowania karnego, osoby, która jest obywatelem tego państwa lub ma tam miejsce zamieszkania, od gwarancji, że osoba ta, po jej wysłuchaniu, zostanie ponownie przekazana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego w celu odbycia tam kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności orzeczonych w wydającym europejski nakaz aresztowania państwie członkowskim, państwo to jest zobowiązane ponownie przekazać tę osobę natychmiast po uprawomocnieniu się wyroku skazującego, chyba że konkretne powody związane z poszanowaniem prawa do obrony osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, lub zapewnieniem prawidłowego przebiegu postępowania sprawiają, że obecność tej osoby w wydającym nakaz państwie członkowskim jest niezbędna aż do czasu, gdy wszelkie inne postępowania w sprawie przestępstwa stanowiącego podstawę europejskiego nakazu aresztowania zostaną prawomocnie zakończone.

- 2) Artykuł 25 decyzji ramowej 2008/909, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu przeprowadzenia postępowania karnego jest uzależnione od gwarancji, o której mowa w art. 5 pkt 3 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, wykonujące nakaz państwo członkowskie może w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności orzeczonych wobec osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania w wydającym nakaz państwie członkowskim, dostosować wymiar tej kary tylko w ściśle określonych warunkach ustanowionych w art. 8 ust. 2 decyzji ramowej 2008/909, zmienionej decyzją ramową 2009/299.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Gent – Belgia) – ISS Facility Services NV / Sonia Govaerts, Atalian NV, dawniej Euroclean NV

(Sprawa C-344/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2001/23/WE – Artykuł 3 ust. 1 – Przejęcie przedsiębiorstw – Ochrona praw pracowniczych – Zamówienie publiczne na usługi sprzątnięcia – Powierzenie części zamówienia dwóm nowym wykonawcom – Przejęcie pracownika przydzielonego do wszystkich części zamówienia)

(2020/C 215/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ISS Facility Services NV

Strona pozwana: Sonia Govaerts, Atalian NV, dawniej Euroclean NV

Sentencja

W wypadku przejęcia przedsiębiorstwa przez kilku przejmujących wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w ten sposób, że prawa i obowiązki wynikające z istniejącej w momencie tego przejęcia umowy o pracę przechodzą na każdego przejmującego proporcjonalnie do zadań wykonywanych przez pracownika, pod warunkiem że wynikający z tego podział umowy o pracę jest możliwy lub nie powoduje pogorszenia warunków pracy ani nie stanowi zagrożenia dla gwarantowanej przez tę dyrektywę ochrony praw pracowniczych, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego. W wypadku gdyby taki podział okazał się niemożliwy do zrealizowania lub gdyby naruszał prawa tego pracownika, należałoby przyjąć zgodnie z art. 4 wspomnianej dyrektywy, że wynikające z tego ewentualne rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu leżącego po stronie przejmującego, nawet jeśli do rozwiązania dochodzi z inicjatywy pracownika.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.